

Z á k o n č. 61/1996 S b.

o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů

ve znění zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 159/2000 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 440/2003 Sb., zákona č. 284/2004 Sb., zákona č. 344/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb. a zákona č. 70/2006 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ OPATŘENÍ PROTI LEGALIZACI VÝNOSŮ Z TRESTNÉ ČINNOSTI

HLAVA PRVNÍ OBEČNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Účelem tohoto zákona je v souladu s právem Evropských společenství¹⁾ stanovit některá opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti.

§ 1a

Vymezení pojmů

(1) Legalizací výnosů z trestné činnosti (dále jen „legalizace výnosů“) se pro účely tohoto zákona rozumí jednání sledující zakrytí nezákonného původu výnosu z této činnosti s cílem vzbudit zdání, že jde o příjem nabytý v souladu se zákonem. Není přitom rozhodující, zda k takovému jednání došlo zcela nebo zčásti na území České republiky. Uvedené jednání spočívá zejména

- a) v přeměně nebo převodu majetku s vědomím, že pochází z trestné činnosti, za účelem jeho utajení nebo zastření jeho původu nebo za účelem napomáhání osobě, která se účastní páchaní takové činnosti, aby unikla právním důsledkům svého jednání,
- b) v utajení nebo zastření skutečné povahy, zdroje, umístění, pohybu majetku a nakládání s ním nebo změny práv vztahujících se k majetku s vědomím, že tento majetek pochází z trestné činnosti,
- c) v nabytí, držbě, použití majetku nebo nakládání s ním s vědomím, že pochází z trestné činnosti,
- d) ve zločinném spolčení osob nebo jiné formě součinnosti za účelem jednání uvedeného pod písmeny a), b) nebo c).

(2) Výnosem podle tohoto zákona se rozumí jakákoliv ekonomická výhoda z jednání, které vykazuje znaky trestného činu.

(3) Identifikací se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) u fyzické osoby zjištění jejího jména a příjmení, případně všech jmen a příjmení, rodného čísla nebo data narození, pohlaví, trvalého nebo jiného pobytu, jejich ověření z průkazu totožnosti, jsou-li v něm uvedeny, a dále ověření shody podoby s vyobrazením v průkazu totožnosti a

¹⁾ Směrnice Rady č. 91/308/EHS ze dne 10. 6. 1991 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2001/97/ES ze dne 4. 12. 2001.

ověření čísla a doby platnosti průkazu totožnosti a orgánu nebo státu, který jej vydal; jde-li o fyzickou osobu provozující podnikatelskou činnost, též zjištění její obchodní firmy, odlišujícího dodatku nebo dalšího označení a identifikačního čísla,

- b) u právnické osoby zjištění obchodní firmy nebo názvu včetně odlišujícího dodatku nebo dalšího označení, jejího sídla, identifikačního čísla nebo obdobného čísla přidělovaného v zahraničí, jména, případně všech jmen a příjmení, rodného čísla nebo data narození a trvalého nebo jiného pobytu osob, které jsou jejím statutárním orgánem nebo jeho členem, dále zjištění většinového společníka nebo ovládající osoby²⁾ a identifikace fyzické osoby, která jejím jménem jedná v daném obchodu; je-li statutárním orgánem nebo jeho členem právnická osoba zjištění její obchodní firmy nebo názvu včetně odlišujícího dodatku nebo dalšího označení, jejího sídla a identifikačního čísla nebo obdobného čísla přidělovaného v zahraničí a zjištění identifikačních údajů osob, které jsou jejím statutárním orgánem nebo jeho členem.

(4) Ověření nebo zjištění údajů uvedených v odstavci 3 lze provést též dálkovým přenosem, jestliže je zaručena identifikace těchto dat podle zvláštního právního předpisu³⁾.

(5) Obchodem se pro účely tohoto zákona rozumí každé jednání, které směřuje k pohybu peněz nebo k přesunu majetku nebo je přímo vyvolá, s výjimkou jednání, spočívajícího v plnění povinnosti stanovené zákonem, uložené rozhodnutím soudu nebo rozhodnutím jiného státního orgánu. Obchodem se rozumí rovněž nákup, prodej nebo směna investičního instrumentu.

(6) Podezřelým obchodem se pro účely tohoto zákona rozumí obchod provedený za okolností vyvolávajících podezření ze snahy o legalizaci výnosu nebo podezření, že v obchodu užitě prostředky jsou určeny k financování terorismu, teroristických činů nebo teroristických organizací; podezřelým obchodem jsou zejména

- a) vklady v hotovosti následované jejich okamžitými výběry nebo převody na jiné účty,
- b) zřizování účtů jedním klientem, jestliže jejich počet je ve zjevném nepoměru k předmětu jeho podnikatelské činnosti nebo jeho majetkovým poměrům, a převody mezi těmito účty,
- c) pohyby na účtech klienta, které zjevně neodpovídají povaze nebo rozsahu jeho podnikatelské činnosti nebo jeho majetkovým poměrům,
- d) případy, kdy počet obrátů na účtu během jednoho dne nebo ve dnech následujících neodpovídá obvyklým peněžním operacím klienta,
- e) transakce, které zjevně nemají ekonomický důvod,
- f) případy, kdy účastníkem obchodu je přímo nebo nepřímo právnická nebo fyzická osoba, vůči níž Česká republika uplatňuje mezinárodní sankce podle zvláštního právního předpisu⁴⁾,
- g) případy, kdy předmětem obchodu je, byť i jen zčásti, sankcionované zboží nebo služby poskytované sankcionovanému subjektu nebo sankcionované osobě⁴⁾,
- h) transakce směřované do země, která nedostatečně nebo vůbec neuplatňuje opatření proti legalizaci výnosů.

(7) Povinnými osobami podle tohoto zákona jsou

- a) banka, spořitelní a úvěrní družstvo, pojišťovna, Česká konsolidační agentura, držitel poštovní licence a právnická nebo fyzická osoba oprávněná k obchodování s cizí měnou na vlastní účet nebo na účet klienta, k provádění nebo zprostředkování hotovostních nebo bezhotovostních převodů peněžních prostředků, k finančnímu pronájmu, k poskytování úvěrů nebo peněžních půjček anebo k obchodování s nimi, nebo k vydávání bezhotovostních platebních prostředků,

²⁾ § 66a obchodního zákoníku.

³⁾ Zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Například zákon č. 48/2000 Sb., o opatřeních ve vztahu k afghánskému hnutí Talibán, zákon č. 98/2000 Sb., o provádění mezinárodních sankcí k udržování mezinárodního míru a bezpečnosti.

- b) Česká národní banka při vedení účtů a poskytování dalších bankovních služeb,
- c) centrální depozitář, osoba vedoucí evidenci navazující na centrální evidenci cenných papírů vedenou centrálním depozitářem, osoba vedoucí samostatnou evidenci investičních nástrojů, osoba vedoucí evidenci navazující na samostatnou evidenci investičních nástrojů⁵⁾, organizátor trhu s cennými papíry, osoba s povolením k poskytování investičních služeb⁶⁾, která není bankou, investiční společnost, penzijní fond a komoditní burza,
- d) držitel povolení k provozování sázkových her v kasinu, kurzových sázek nebo číselné loterie,
- e) právnická nebo fyzická osoba oprávněná k obchodům s nemovitostmi nebo ke zprostředkování obchodu s nimi,
- f) právnická nebo fyzická osoba oprávněná k vykupování dluhů a pohledávek a obchodování s nimi,
- g) právnická nebo fyzická osoba oprávněná ke zprostředkování spoření, peněžních úvěrů nebo půjček anebo ke zprostředkovatelské činnosti směřující k uzavření pojistné nebo zajišťovací smlouvy⁷⁾,
- h) auditor, daňový poradce nebo účetní, pokud příslušnou činnost vykonává jako podnikatel,
- i) soudní exekutor při provádění další činnosti exekutora podle zvláštního právního předpisu⁸⁾,
- j) advokát, notář anebo jiná fyzická nebo právnická osoba, pokud je podnikatelem, při úschově peněz, cenných papírů nebo jiného majetku klienta, anebo jestliže klientem požadované služby mají spočívat nebo spočívají v jednání jménem klienta nebo na jeho účet při
 1. obstarávání koupě nebo prodeje nemovitosti nebo podniku anebo jeho části,
 2. správě peněz, cenných papírů, obchodních podílů nebo jiného majetku klienta, včetně jednání jménem klienta nebo na jeho účet v souvislosti se zřízením účtu u banky nebo jiného peněžního ústavu anebo účtu cenných papírů a správou takového účtu,
 3. získávání a shromažďování peněžních prostředků nebo jiných penězi ocenitelných hodnot za účelem založení, řízení nebo ovládání obchodní společnosti, podnikatelského seskupení, nebo jiného obdobného útvaru, a to bez ohledu na to, zda se jedná o právnickou osobu či nikoliv, nebo
 4. inkasu, platbách, převodech, vkladech nebo výběrech prováděných při bezhotovostním i hotovostním platebním styku, anebo jakémkoli jiném jednání, které směřuje k pohybu peněz nebo jej přímo vyvolá,
- k) právnická nebo fyzická osoba oprávněná k obchodování s použitým zbožím, s kulturními památkami nebo s předměty kulturní hodnoty nebo ke zprostředkování takových obchodů nebo k přijímání věcí do zástavy,
- l) právnická nebo fyzická osoba neuvedená pod písmeny a) až k), pokud je podnikatelem, jestliže v rámci jednotlivého obchodu nebo dražby přijímá platbu v hotovosti v hodnotě převyšující částku 15 000 EUR.

(8) Povinnou osobou je rovněž na území České republiky působící pobočka, organizační složka nebo provozovna zahraniční právnické nebo fyzické osoby uvedené v odstavci 7.

(9) Průkazem totožnosti se pro účely tohoto zákona rozumí platný úřední doklad vydaný státním orgánem, z něhož lze ověřit podobu osoby, která má být identifikována, její jméno a příjmení, případně všechna jména a příjmení, rodné číslo nebo datum narození, státní občanství a případně další identifikační údaje. U právnické osoby je tímto úředním dokladem platný výpis z rejstříku, v němž je povinně evidována, nebo jiný platný doklad prokazující její existenci.

⁵⁾ § 91 až 115 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁾ § 4 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění zákona č. 56/2006 Sb.

⁷⁾ § 2 písm. f) zákona č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví).

⁸⁾ § 74 až 86 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 279/2003 Sb.

(10) Hodnotou obchodu nebo podezřelého obchodu v měně euro se rozumí odpovídající hodnota jakékoliv měny stanovená na základě kurzu vyhlášeného Českou národní bankou pro den, ve kterém je plněna povinnost podle tohoto zákona. Za platbu v hotovosti se považuje i platba vysoce hodnotnými komoditami, jako jsou například drahé kovy nebo drahé kameny.

HLAVA DRUHÁ POVINNOSTI FYZICKÝCH A PRÁVNICKÝCH OSOB

§ 2

Povinnost identifikace

(1) Jestliže povinná osoba je účastníkem obchodu v hodnotě převyšující částku 15 000 EUR, vždy identifikuje účastníky obchodu, pokud tento zákon dále nestanoví jinak. Není-li v době uzavření obchodu nebo v kterémkoliv pozdějším okamžiku přesná výše celého plnění známa, vzniká uvedená povinnost v době, kdy je zřejmé, že stanovené hranice bude dosaženo; je-li obchod uskutečněn formou opakujícího se plnění, je rozhodující součet dílčích plnění za dvanáct po sobě jdoucích měsíců, nejde-li o opakovanou účast na loterii nebo jiné podobné hře podle zvláštního právního předpisu⁹⁾.

(2) Povinná osoba při vstupování do obchodního vztahu vždy identifikuje jeho účastníky, zejména jedná-li se o

- a) podezřelý obchod,
- b) uzavření smlouvy o účtu nebo vkladu na vkladní knížce nebo vkladním listu nebo sjednání jiné formy vkladu,¹⁰⁾
- c) uzavření smlouvy o nájmu bezpečnostní schránky nebo smlouvy o úschově,
- d) výplatu zůstatku zrušeného vkladu z vkladní knížky na doručitele, převýší-li částku 15 000 EUR,
- e) uzavření smlouvy o životním pojištění, jestliže splátky pojistného v jednom kalendářním roce přesahují částku v hodnotě 1 000 EUR, nebo pokud jednorázové pojistné přesahuje částku v hodnotě 2 500 EUR,
- f) přijetí splátek na dříve uzavřené životní pojištění, jestliže přesahují částky uvedené v písmenu e),
- g) nákup použitého zboží nebo zboží bez dokladu nabytí, kulturních památek nebo předmětů kulturní hodnoty, nebo přijímání věcí do zástavy.

(3) Je-li účastník obchodu zastoupen na základě plné moci, provádí se identifikace zmocněnce podle § 1a odst. 3 a dále předložením plné moci s úředně ověřeným podpisem; tato plná moc se nevyžaduje, jestliže majitel účtu u povinné osoby zmocnil třetí osobu k dispozici s účtem a tato osoba byla identifikována podle § 1a odst. 3 písm. a) a podepsala dispozici podle podpisového vzoru před zaměstnancem povinné osoby, nebo v případě, kdy osoba, která jinak dispoziční právo k tomuto účtu nemá, ukládá na účet hotovost a současně doručuje povinné osobě již vyplněné a oprávněnou osobou podepsané doklady.

(4) Jestliže povinná osoba při uzavírání obchodu zjistí nebo má podezření, že účastník obchodu nejedná svým jménem nebo že zastírá, že jedná za třetí osobu, uloží mu, aby písemným prohlášením potvrdil za koho jedná a doložil údaje o identifikaci této třetí osoby podle § 1a odst. 3. Každý je povinen této výzvě vyhovět, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak; advokát nebo

⁹⁾ Zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁾ § 778 až 787 občanského zákoníku.

notář může tuto povinnost vůči povinné osobě splnit též předáním kopií příslušných částí dokladů, z nichž identifikační údaje zjistil.

(5) Povinná osoba neprovede obchod v případě, že je dána identifikační povinnost podle odstavce 1 nebo 2 a účastník obchodu se odmítne podrobit identifikaci anebo odmítne identifikaci třetí osoby podle odstavce 4; povinná osoba o této skutečnosti současně informuje příslušnou organizační složku Ministerstva financí (dále jen „ministerstvo“).

(6) Identifikaci pro povinnou osobu na její žádost, v níž musí být uveden účel identifikace, provádí i ten, kdo je oprávněn provádět ověřování podpisů a listin podle zvláštního právního předpisu¹¹⁾. Ten v takovém případě sepíše o identifikaci veřejnou listinu, která musí obsahovat

- a) kdo a na čí žádost identifikaci provedl,
- b) identifikační údaje uvedené v § 1a odst. 3,
- c) údaj o tom, na základě jakého průkazu totožnosti a na základě jakých podpůrných dokladů došlo k identifikaci osoby, případně na základě jakého průkazu totožnosti byla prokázána totožnost osoby jednající jménem identifikované právnické osoby nebo totožnost zástupce identifikované osoby,
- d) osvědčení prohlášení identifikované fyzické osoby nebo osoby jednající jménem identifikované právnické osoby nebo zástupce identifikované osoby o účelu provedené identifikace a o potvrzení správnosti identifikace, případně o výhradách k provedené identifikaci,
- e) místo a datum sepsání listiny o identifikaci, případně místo a datum, kde a kdy k identifikaci došlo, jsou-li odlišná od místa nebo data sepsání listiny o identifikaci,
- f) podpis toho, kdo provedl identifikaci a otisk jeho úředního razítka.

(7) Ten, kdo provedl identifikaci podle odstavce 6, připojí k veřejné listině o identifikaci kopie příslušných dokladů nebo jejich částí, z nichž provedl identifikaci.

(8) Smlouvu o finančních službách^{11a)}, na kterou se vztahuje povinnost identifikace účastníků obchodu podle odstavce 1 nebo 2, může povinná osoba uzavřít s fyzickou osobou i na dálku bez její fyzické přítomnosti. Identifikace v takovém případě musí být zajištěna tím, že

- a) první platba z této smlouvy bude provedena prostřednictvím účtu vedeného na jméno účastníka obchodu u banky nebo pobočky banky na území členského státu Evropské unie, a
- b) účastník obchodu zašle povinné osobě kopie příslušných částí průkazu totožnosti a nejméně jednoho dalšího podpůrného dokladu, z nichž lze zjistit identifikační údaje podle § 1a odst. 3 písm. a); kopie těchto dokladů musí být pořízeny takovým způsobem, aby příslušné údaje byly čitelné, a musí obsahovat i kopii vyobrazení účastníka obchodu v průkazu totožnosti v takové kvalitě, aby umožňovala ověření shody podoby.

(9) Byla-li provedena identifikace a další úkony podle odstavců 6 až 8, doklady tam uvedené musí být uloženy u povinné osoby. Do té doby neprovede povinná osoba s takto identifikovanou osobou žádný obchod podle tohoto zákona.

(10) Identifikace není nutná, pokud účastníkem obchodu je povinná osoba podle § 1a odst. 7 písm. a) až c) anebo úvěrová nebo finanční instituce působící na území státu, který ukládá této

¹¹⁾ Notářský řád.

Zákon č. 41/1993 Sb., o ověřování shody opisů nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu okresními a obecními úřady a o vydávání potvrzení orgány obcí a okresními úřady, ve znění zákona č. 152/1997 Sb., zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb.

^{11a)} Vyhláška č. 272/2000 Sb., o ověřování pravosti podpisu nebo shody opisu nebo kopie s listinou velitelem lodě. § 54a občanského zákoníku.

instituci srovnatelným způsobem povinnost identifikace, a o totožnosti účastníka obchodu nebo totožnosti osoby za něj jednající není pochyb.

§ 3

Povinnost uchovávat stanovené údaje

(1) Povinná osoba v době trvání smluvního vztahu nebo při dalších obchodech kontroluje platnost a úplnost identifikačních údajů uvedených v § 1a odst. 3 a zaznamenává jejich změny.

(2) Identifikační údaje získané podle § 1a odst. 3 a § 2, kopie dokladů, nebo výpis příslušných identifikačních údajů z nich, předložených k identifikaci a v případě zastupování originál plné moci, uchovává povinná osoba po dobu 10 let od ukončení vztahu se zákazníkem. Údaje a doklady o obchodech spojených s povinností identifikace uchovává nejméně 10 let po uskutečnění obchodu. Povinná osoba uvedená v § 1a odst. 7 písm. k) uchovává údaje a doklady po dobu nejméně 10 let, byla-li hodnota obchodu vyšší než 10 000 EUR, v ostatních případech tři roky po ukončení obchodu. Tato doba počíná běžet prvním dnem kalendářního roku následujícího po roce, ve kterém byl proveden poslední úkon obchodu známý povinné osobě.

§ 4

Oznamovací povinnost

(1) Zjistí-li povinná osoba v souvislosti se svou činností podezřelý obchod nebo jakoukoli jinou skutečnost, která by mohla podezřelému obchodu nasvědčovat, oznámí to neprodleně ministerstvu s uvedením všech zjištěných identifikačních údajů účastníků obchodu.

(2) Oznámení je třeba učinit bez zbytečného odkladu, nejpozději do pěti kalendářních dnů od zjištění obchodu. Vyžadují-li to okolnosti případu, zejména hrozí-li nebezpečí z prodlení, je oznamovatel povinen ministerstvo upozornit ihned po zjištění podezřelého obchodu.

(3) Oznámení lze učinit ústně do protokolu nebo písemně takovým způsobem, který zaručuje, že informace v něm obsažené zůstanou utajeny před nepovolnou osobou.

(4) Při plnění oznamovací povinnosti podle odstavců 1 až 3 je třeba sdělit identifikační údaje povinné osoby, která vystupuje jako oznamovatel, včetně jména a příjmení osoby, která činí oznámení, předmět a podstatné okolnosti uzavření obchodu, jakož i identifikační údaje toho, koho se oznámení týká, a připojit další údaje, zejména čísla účtů, na nichž jsou soustředěny peněžní prostředky, ohledně kterých se oznámení podává.

(5) Oznamovací povinnost uvedenou v odstavci 1 má i správce daně¹²⁾, který přijal platbu na účet nebo v hotovosti, nebo pokud daňový subjekt požádá o poukázání vratitelného přeplatku převyšujícího 15 000 eur do ciziny.

(6) Splnění oznamovací povinnosti podle předchozích ustanovení není porušením zákonné povinnosti mlčenlivosti uložené podle zvláštního zákona.

(7) Ustanovení odstavce 1 a § 8 odst. 1 se nevztahují na auditora, účetního, který příslušnou činnost vykonává jako podnikatel, nebo daňového poradce, pokud jde o informace, které získá od svého klienta nebo které získá o svém klientovi během zjišťování jeho právního postavení, během jeho zastupování v soudním řízení anebo v souvislosti s takovým řízením, včetně poradenství

¹²⁾ § 1 odst. 3 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

ohledně zahájení takového řízení nebo vyhnutí se takovému řízení, bez ohledu na to, zda jsou takové informace získány před tímto řízením, během něj nebo po něm.

(8) Ustanovení odstavce 7 se neužije, pokud je povinným osobám tam uvedeným známo, že klient žádá o právní poradenství za účelem legalizace výnosů nebo za účelem financování terorismu, teroristických činů nebo teroristických organizací anebo pokud se povinná osoba sama účastní takové činnosti.

(9) Jestliže se oznámení podle odstavce 1 týká rovněž majetku, na který se vztahuje mezinárodní sankce vyhlášená za účelem udržení nebo obnovení mezinárodního míru a bezpečnosti, ochrany základních lidských práv a boje proti terorismu, povinná osoba na to v oznámení upozorní; v takovém případě oznámení podle zvláštního právního předpisu o provádění mezinárodních sankcí nepodává. Oznámením podezřelého obchodu není dotčena povinnost stanovená ve zvláštním zákoně oznámit skutečnosti nasvědčující spáchání trestného činu.

§ 5

Oznamovací povinnost ve zvláštních případech

(1) Fyzická osoba vstupující do tuzemska z oblasti mimo celní území Evropských společenství¹³⁾ nebo z tuzemska do takové oblasti vystupující je povinna písemně oznámit celnímu úřadu dovoz a vývoz platných platidel v české nebo cizí měně, cestovních šeků nebo peněžních poukázek směnitelných za hotové peníze, cenných papírů na doručitele nebo na řad anebo vysoce hodnotných komodit, jako jsou například drahé kovy nebo drahé kameny, v úhrnné hodnotě převyšující 15 000 EUR.

(2) Povinnost uvedenou v odstavci 1 musí splnit rovněž právnická osoba, která věci uvedené v odstavci 1 dováží nebo vyváží, a to prostřednictvím fyzické osoby, která má tyto věci při sobě při překročení hranice celního území Evropských společenství.

(3) Fyzická nebo právnická osoba odesílající z tuzemska mimo celní území Evropských společenství nebo přijímající odtud poštovní nebo jinou zásilku, která obsahuje věci uvedené v odstavci 1 v úhrnné hodnotě převyšující 15 000 EUR, je povinna oznámit celnímu úřadu tuto zásilku a zajistit, aby mu byla zásilka předložena ke kontrole.

(4) Oznamovací povinnost podle odstavců 1 až 3 má fyzická nebo právnická osoba i tehdy, pokud na celní území Evropských společenství doveze nebo z něj vyveze anebo v zásilce přijme nebo odešle v průběhu dvanácti po sobě jdoucích měsíců věci uvedené v odstavci 1 v úhrnné hodnotě převyšující částku 15 000 EUR. Oznamovací povinnost vzniká v době, kdy je osobě známo, že stanovené hranice bude dosaženo.

(5) Oznámení podle odstavců 1 a 2 se podává na tiskopise vydaném Ministerstvem financí, který je k dispozici u celního úřadu. Osoba, která oznámení podává, odpovídá za správnost a úplnost v něm vyplněných údajů.

(6) Oznamovací povinnost podle odstavce 3 plní fyzická nebo právnická osoba u celního úřadu písemným záznamem odesílatele o obsahu zásilky v celním prohlášení nebo v mezinárodním přepravním dokladu. Odesílatel odpovídá za správnost a úplnost záznamu, který musí obsahovat všechny informace požadované v oznámení o dovozu nebo vývozu.

¹³⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, čl. 3 odst. 1.

(7) Celní úřady neprodleně zasílají ministerstvu údaje o plnění oznamovací povinnosti v cestovním styku a hlášení s uvedením všech dostupných údajů o odesílateli, příjemci a předmětu plnění oznamovací povinnosti u zásilek, včetně případů, kdy došlo k porušení této povinnosti.

(8) Při přepočtu jiné měny na měnu euro se po dobu kalendářního týdne používá kurz vyhlášený pro příslušnou měnu Českou národní bankou a platný v pátek předchozího kalendářního týdne; přepočítací poměry ostatních měn, nezaznamenaných v kurzovním lístku, sděluje celním orgánům Ministerstvo financí. Celní úřad sdělí osobám na základě ústní žádosti výši kurzů a přepočítacích poměrů pro účely plnění oznamovací povinnosti podle odstavců 1 až 4. Hodnotou cenných papírů a vysoce hodnotných komodit se rozumí jejich aktuální tržní cena, případně cena stanovená podle kurzů na oficiálních trzích.

(9) Celní úřady kontrolují plnění oznamovací povinnosti podle odstavců 1 až 4.

§ 6

Odklad splnění příkazu

(1) Povinná osoba může splnit příkaz klienta týkající se podezřelého obchodu nejdříve po uplynutí 24 hodin od přijetí oznámení ministerstvem, pokud hrozí nebezpečí, že bezodkladným splněním by mohlo být zmařeno nebo podstatně ztíženo zajištění výnosu. Na odklad splnění příkazu klienta upozorní povinná osoba ministerstvo v oznámení o podezřelém obchodě.

(2) Podle odstavce 1 se nepostupuje v případě, kdy odložení příkazu klienta není možné, například u operací prováděných platebními kartami, nebo kdy by takové odložení podle předchozího upozornění ministerstva nebo vlastních poznatků povinné osoby mohlo zmařit šetření podezřelého obchodu; o provedení tohoto obchodu povinná osoba informuje ministerstvo ihned po jeho provedení.

(3) Povinná osoba odloží splnění příkazu klienta o 24 hodin také v případě, že o to ministerstvo požádá; o tomto postupu povinná osoba informuje ministerstvo.

(4) Jestliže si prověření podezřelého obchodu podle odstavce 1 nebo 3 vyžádá delší dobu, může ministerstvo ve lhůtě uvedené v odstavci 1 uložit povinné osobě, aby prodloužila dobu, na kterou se odkládá splnění příkazu klienta, nejdéle však na dobu 72 hodin od přijetí oznámení. Pokud ministerstvo v této lhůtě povinné osobě nesdělí, že podalo trestní oznámení, povinná osoba po uplynutí lhůty příkaz klienta provede. Bylo-li trestní oznámení v této lhůtě podáno, povinná osoba provede příkaz klienta po uplynutí 3 kalendářních dnů ode dne podání trestního oznámení, pokud orgán činný v trestním řízení v této lhůtě nerozhodl o odnětí nebo zajištění předmětu podezřelého obchodu.

(5) Povinná osoba neodpovídá za škodu vzniklou splněním povinnosti uvedené v odstavci 1, 3 nebo 4; odpovědnost za takovou škodu nese stát, pokud příkaz klienta nesměřoval k provedení podezřelého obchodu. Nárok na náhradu škody je třeba uplatnit u Ministerstva financí.

§ 7

Povinnost mlčenlivosti

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, má oznamovatel povinnost o oznámení podezřelého obchodu nebo o úkonech učiněných ministerstvem podle tohoto zákona zachovávat mlčenlivost ve vztahu ke třetím osobám, včetně osob, jichž se sdělené informace týkají; povinnost mlčenlivosti se vztahuje na každého zaměstnance oznamovatele i na osobu, která je pro něj na základě smlouvy

činná a vzniká od okamžiku zjištění podezřelého obchodu. Tato povinnost mlčenlivosti se vztahuje i na plnění dalších povinností povinnou osobou podle § 8 odst. 1.

(2) Zaměstnanci ministerstva a orgánů uvedených v § 8 odst. 3 jsou povinni zachovávat mlčenlivost o úkonech učiněných podle tohoto zákona a o informacích získaných při jeho provádění. Organizační složka, která plní úkoly a vykonává pravomoci, které jí podle tohoto zákona přísluší, musí být technicky oddělena od jiných pracovišť Ministerstva financí a musí v ní být uplatňována taková organizační, personální a jiná opatření, která zaručují, že s informacemi získanými při aplikaci tohoto zákona nepřijde do styku nepovolaná osoba. Povinnost zachovávat mlčenlivost podle tohoto zákona má i ten, kdo se v souvislosti s šetřením prováděným ministerstvem seznámí s informacemi, získanými na základě tohoto zákona.

(3) Povinnost mlčenlivosti osob uvedených v odstavcích 1 a 2 nezaniká skončením pracovněprávního nebo jiného vztahu k povinné osobě nebo ministerstvu nebo tím, že fyzická osoba přestala vykonávat činnost uvedenou v § 1a odst. 7.

(4) Povinnosti zachovávat mlčenlivost podle odstavců 1 a 2 se nelze dovolávat vůči

- a) orgánu činnému v trestním řízení, pokud provádí řízení o trestném činu souvisejícím s legalizací výnosu nebo financováním terorismu, anebo jedná-li se o splnění oznamovací povinnosti vztahující se k takovému trestnému činu,
- b) soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení spory týkající se obchodu nebo nároku vyplývajícího z tohoto zákona,
- c) osobám vykonávajícím kontrolu podle § 8 odst. 3,
- d) orgánu oprávněnému podle zvláštního předpisu rozhodovat o odnětí oprávnění k podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti v případě, že ministerstvo předloží podnět k odnětí takového oprávnění,
- e) osobě, která by mohla uplatnit nárok na náhradu škody způsobené postupem podle tohoto zákona, jde-li o následné oznámení skutečností rozhodných pro uplatnění takového nároku; povinná osoba může v tomto případě sdělit klientovi, že bylo jednáno podle tohoto zákona, až po předchozím písemném souhlasu ministerstva,
- f) příslušnému zahraničnímu orgánu při předávání údajů sloužících k dosažení účelu stanoveného tímto zákonem, pokud to zvláštní právní předpis nezakazuje,
- g) správnímu orgánu, který plní úkoly v systému certifikace surových diamantů podle zvláštního právního předpisu, při informování o skutečnostech podle § 10 odst. 3,
- h) správnímu orgánu oprávněnému ukládat pokuty podle zvláštních právních předpisů, jimiž Česká republika uplatňuje mezinárodní sankce⁴⁾, v řízení o porušení těchto právních předpisů,
- i) Národnímu bezpečnostnímu úřadu, Ministerstvu obrany, zpravodajským službám nebo Policii České republiky, pokud provádějí v rozsahu svého oprávnění bezpečnostní prověrku navrhované osoby nebo pokud Národní bezpečnostní úřad provádí bezpečnostní prověrku organizace nebo ověřování bezpečnostní způsobilosti fyzických osob podle zvláštního právního předpisu¹⁴⁾,
- j) Bezpečnostní informační službě, Vojenskému zpravodajství a Úřadu pro zahraniční styky a informace, jedná-li se o informace, které jsou významné pro plnění jejich úkolů v oblastech působnosti podle zvláštního právního předpisu o zpravodajských službách,
- k) finančnímu arbitrovi rozhodujícímu podle zvláštního právního předpisu ve sporu navrhovatele proti instituci.

¹⁴⁾ Zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

(5) Porušení povinnosti mlčenlivosti uložené podle odstavců 1 a 3 je přestupkem, za který lze v řízení podle zvláštního zákona¹⁵⁾ uložit pokutu až do výše 200 000 Kč; tím není dotčena odpovědnost za škodu, která tím osobě, již se vyzařené údaje týkají, vznikla, ani případná trestní odpovědnost toho, kdo porušil povinnost mlčenlivosti.¹⁶⁾

(6) Údaje shromážděné ministerstvem podle tohoto zákona mohou být použity jinak jen v řízení před orgány uvedenými v odstavci 4 a v řízení podle zvláštního právního předpisu o provádění mezinárodních sankcí za účelem udržování mezinárodního míru a bezpečnosti, ochrany základních lidských práv a boje proti terorismu.

(7) Ustanovení odstavce 1 věty první se nevztahuje na povinné osoby uvedené v § 4 odst. 7.

§ 8

Další povinnosti

(1) Povinná osoba na požádání sdělí ministerstvu v jím stanovené lhůtě údaje o obchodech, na něž se vztahuje identifikační povinnost nebo ohledně nichž ministerstvo provádí šetření, předloží doklady o těchto obchodech, nebo k nim umožní přístup pověřeným zaměstnancům ministerstva při prověřování oznámení nebo provádění kontrolní činnosti a poskytne informace o osobách, které se jakýmkoliv způsobem účastnily takových obchodů.

(2) Při prováděném šetření může ministerstvo vyžadovat od správců daně údaje z celého daňového řízení, pokud věc nelze dostatečně objasnit jiným způsobem.

(3) Ministerstvo kontroluje, zda povinné osoby plní povinnosti stanovené tímto zákonem a zda nedochází k legalizaci výnosů povinnými osobami. Při provádění kontroly postupuje ministerstvo podle zvláštního právního předpisu¹⁷⁾. Kromě ministerstva provádí kontrolu plnění povinností podle tohoto zákona též

- a) Česká národní banka u bank, spořitelních a úvěrních družstev, pojišťoven, penzijních fondů, osob, kterým uděluje devizové licence, a osob uvedených v § 1a odst. 7 písm. c),
- b) státní dozor nad dodržováním zákona o loteriích a jiných podobných hrách u jím kontrolovaných osob¹⁸⁾,
- c) Česká obchodní inspekce u povinných osob uvedených v § 1a odst. 7 písm. k).

Kontrola se vztahuje i na povinné osoby ve smyslu § 1a odst. 8. Při výkonu kontrolní činnosti se vztahy mezi kontrolními orgány a kontrolovanými osobami řídí zákonem o státní kontrole. Orgány uvedené v písmenech a) až c) jsou povinny na vyžádání ministerstva poskytnout písemné stanovisko v jím stanovené lhůtě nebo jinou požadovanou součinnost.

§ 9

System vnitřních zásad a školicí programy

(1) Povinná osoba zavede a uplatňuje odpovídající postupy vnitřní kontroly a komunikace za účelem naplnění povinností stanovených tímto zákonem. Povinná osoba uvedená v § 1a odst. 7 písm. a) až g) vypracuje v rozsahu platných povolení či oprávnění k činnostem podléhajícím působnosti tohoto zákona písemně systém vnitřních zásad, postupů a kontrolních opatření k naplnění povinností stanovených tímto zákonem (dále jen „systém vnitřních zásad“). Osoba, která smluvně vykonává činnost podléhající působnosti tohoto zákona pro jinou povinnou osobu, nemusí

¹⁵⁾ Zákon ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁶⁾ § 178 trestního zákona.

¹⁷⁾ Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁸⁾ § 46 odst. 1 písm. c) a d) zákona č. 202/1990 Sb., ve znění zákona č. 149/1998 Sb.

vypracovat vlastní systém vnitřních zásad, pokud je její činnost dostatečně pokryta systémem vnitřních zásad této jiné povinné osoby a jestliže nezaměstnává nebo pro ni jinou formou nepracují další osoby.

(2) Povinná osoba určí konkrétního zaměstnance k plnění oznamovací povinnosti podle § 4 a k zajišťování průběžného styku s ministerstvem, pokud tyto činnosti nebude zajišťovat přímo statutární orgán. O určení této osoby informuje povinná osoba uvedená v § 1a odst. 7 písm. a) až d) neprodleně ministerstvo.

(3) Systém vnitřních zásad podle odstavce 1 musí obsahovat

- a) podrobný demonstrativní výčet znaků podezřelého obchodu,
- b) způsob identifikace klienta,
- c) mechanismus, který umožní údaje uchovávané podle § 3 zpřístupnit ministerstvu,
- d) postup povinné osoby od zjištění podezřelého obchodu do okamžiku doručení oznámení ministerstvu tak, aby byly dodrženy lhůty stanovené v § 4 odst. 2, jakož i pravidla pro zpracování podezřelého obchodu a určení osob, které podezřelý obchod vyhodnocují,
- e) opatření, která zabrání hrozícímu nebezpečí, že bezodkladným splněním příkazu klienta by mohlo být zmařeno nebo podstatně ztíženo zajištění výnosu,
- f) technická a personální opatření, která zajistí, aby ministerstvo mohlo vůči povinné osobě provádět v zákonných termínech úkony podle § 6 a 8.

(4) Povinná osoba poskytne na vyžádání ministerstvu informace a doklady o plnění povinností uložených podle odstavců 1 až 3.

(5) Povinná osoba uvedená v § 1a odst. 7 písm. a) a b) je povinna doručit ministerstvu systém vnitřních zásad a jeho změny do 30 dnů od svého vzniku anebo od účinnosti změn systému vnitřních zásad. Povinná osoba uvedená v § 1a odst. 7 písm. c) má tyto povinnosti ve vztahu k České národní bance. Jestliže předložené znění není v souladu s tímto zákonem nebo neplní dostatečně svůj účel, ministerstvo nebo Česká národní banka na to povinnou osobu písemně upozorní; povinná osoba je v takovém případě povinna ve lhůtě 30 dnů od doručení upozornění závady odstranit a vyrozumět o tom ministerstvo nebo Českou národní banku v případě povinné osoby uvedené v § 1a odst. 7 písm. c). Lhůta k odstranění závad a k vyrozumění je závazná i v případě, že systém vnitřních zásad byl vyžádán ke kontrole ministerstvem nebo orgánem uvedeným v § 8 odst. 3 písm. a) nebo b).

(6) Povinná osoba zajistí nejméně jedenkrát v průběhu 12 kalendářních měsíců proškolení zaměstnanců, kteří se mohou při výkonu své práce setkat s podezřelými obchody. Školící programy se zaměří na způsoby zjišťování podezřelých obchodů a na uplatňování postupů podle tohoto zákona.

HLAVA TŘETÍ PRAVOMOC MINISTERSTVA

§ 10

(1) Ministerstvo podle tohoto zákona plní funkce sběru a analýzy údajů. Kromě oprávnění uvedených v § 6 odst. 3 a 4, § 8 a § 9 odst. 4 může

- a) provádět vlastní šetření týkající se obchodu, na který se vztahuje identifikační povinnost podle tohoto zákona,
- b) ukládat pokuty za nesplnění povinnosti stanovené tímto zákonem,

c) dávat podnět k odnětí oprávnění k podnikatelské a jiné samostatné výdělečné činnosti. Ministerstvo rovněž působí v rozsahu stanoveném tímto zákonem v řízení o náhradě škody.

(2) Zjistí-li ministerstvo skutečnosti, které odůvodňují podezření, že byl spáchán trestný čin, učiní oznámení podle trestního řádu a současně orgánu činnému v trestním řízení poskytne všechny údaje a důkazy o nich, které má k dispozici, jestliže s oznámením souvisejí.

(3) Zjistí-li ministerstvo skutečnosti významné pro plnění úkolů v systému certifikace surových diamantů a není-li důvod k postupu podle odstavce 2, informuje o těchto zjištěních správní orgán, který plní úkoly v systému certifikace surových diamantů podle zvláštního právního předpisu.

(4) Zjistí-li ministerstvo skutečnosti, které jsou významné pro správu daní a cel, informuje o těchto zjištěních příslušné finanční ředitelství nebo Generální ředitelství cel.

(5) Pokud orgán uvedený v § 8 odst. 3 písm. a) až c) zjistí skutečnosti nasvědčující podezřelému obchodu ve smyslu § 1a odst. 6, ihned o tom informuje ministerstvo postupem podle § 4.

(6) Policie České republiky, zpravodajské služby, orgány státní správy včetně orgánů vykonávajících státní správu v přenesené působnosti a jiné státní orgány jsou povinny ministerstvu při výkonu jeho pravomocí podle tohoto zákona poskytnout potřebné údaje, pokud jim to zvláštní zákon nezakazuje.

(7) Ministerstvo je oprávněno vést údaje získané při provádění tohoto zákona v informačním systému za podmínek, které stanoví zvláštní zákon.¹⁹⁾ K tomu účelu je oprávněno sdružovat informace a informační systémy sloužící k rozdílným účelům. Ministerstvo neposkytuje podle zvláštního zákona¹⁹⁾ na požádání dotčené osobě zprávu o informacích, které jsou o ní uchovávány v informačním systému vedeném podle tohoto zákona.

(8) V rozsahu stanoveném mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána, nebo na základě vzájemnosti ministerstvo spolupracuje se zahraničními orgány se stejnou věcnou příslušností, zejména při předávání a získávání údajů sloužících k dosažení účelu stanoveného tímto zákonem. Za podmínky, že informace budou užity pouze k dosažení účelu tohoto zákona a budou požívat ochrany alespoň v rozsahu tímto zákonem stanoveném, může ministerstvo spolupracovat i s dalšími mezinárodními organizacemi.

HLAVA ČTVRTÁ ŘÍZENÍ PŘED MINISTERSTVEM

§ 11

Obecné zásady

(1) Není-li stanoveno jinak, na řízení prováděné ministerstvem podle tohoto zákona se obdobně použijí ustanovení zákona České národní rady č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, pokud se týkají

- a) úředního jazyka,
- b) osob zúčastněných na řízení a jejich práv,
- c) zastupování,
- d) místního šetření,

¹⁹⁾ Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

- e) doručování,
- f) vyloučení,
- g) předvolání a předvedení,
- h) nákladů řízení,
- i) rozhodnutí,
- j) pokuty a blokového řízení.

(2) Kde se v zákoně České národní rady č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, hovoří o správci daně, daňovém řízení a daňovém subjektu, rozumí se tím pro účely tohoto zákona ministerstvo, řízení prováděné ministerstvem podle tohoto zákona a ten, kdo má podle tohoto zákona stanovenou povinnost.

(3) Řízení vedené ministerstvem podle tohoto zákona je vždy neveřejné.

§ 12

Pokuty

(1) Tomu, kdo poruší nebo nesplní povinnost stanovenou tímto zákonem, pokud nejde o porušení povinnosti mlčenlivosti nebo pokud takové jednání není činem přísněji trestným, může ministerstvo nebo orgán uvedený v § 8 odst. 3 uložit pokutu až do výše 2 000 000 Kč a při opětovném porušení nebo nesplnění povinnosti v období 12 po sobě jdoucích měsíců až do výše 10 000 000 Kč, jde-li o fyzickou osobu, a až do výše 10 000 000 Kč a při opětovném porušení nebo nesplnění povinnosti v období 12 po sobě jdoucích měsíců až do výše 50 000 000 Kč, jde-li o právnickou osobu. Pokutu uloží orgán, který porušení povinnosti první zjistil.

(2) Při stanovení výměry pokuty je třeba přihlížet k osobním a majetkovým poměrům toho, komu se pokuta ukládá, a k povaze a závažnosti povinnosti, která byla porušena nebo nesplněna, době trvání a následkům protiprávního jednání.

(3) Pokutu nelze uložit, jestliže uplynuly dva roky od konce roku, ve kterém došlo k jednání zakládajícímu právo na uložení pokuty. Právo vyměřenou pokutu vymáhat se promlčuje po pěti letech od vykonatelnosti rozhodnutí. Výnos z pokut je příjmem státního rozpočtu.

(4) Proti rozhodnutí ministerstva o uložení pokuty, které musí obsahovat odůvodnění, může ten, komu byla pokuta uložena, podat odvolání. Odvolání je třeba doručit ministerstvu do 30 dnů od doručení rozhodnutí o pokutě. Včas podané odvolání má odkladný účinek. O odvolání rozhoduje ministr financí.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 se nepoužijí u advokátů a notářů. Zjistí-li ministerstvo, že povinnosti uložené tímto zákonem porušil nebo nesplnil advokát nebo notář, dá příslušnému orgánu podnět k zahájení kárného řízení podle zvláštních právních předpisů upravujících výkon těchto povolání²⁰⁾.

§ 12a

(1) Zjistí-li celní úřad, že fyzická nebo právnická osoba nesplnila oznamovací povinnost podle § 5 odst. 1 až 4, uloží jí pokutu až do výše hodnoty neoznamovaných věcí. Obdobně postupuje celní úřad i při uvedení nesprávných nebo neúplných údajů v oznámení podle § 5 odst. 5 nebo v záznamu podle § 5 odst. 6.

²⁰⁾ Zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů.

(2) Porušení povinností podle § 5 odst. 1 až 4 projedná celní úřad, v jehož územním obvodu byla tato povinnost porušena.

(3) Celní úřad, který je podle odstavce 2 příslušný k projednání porušení povinnosti, může postoupit věc k projednání celnímu úřadu, v jehož územním obvodu má

- a) sídlo právnická osoba, která nesplnila povinnost uvedenou v § 5 odst. 2 až 4,
- b) trvalý pobyt fyzická osoba, která nesplnila povinnost uvedenou v § 5 odst. 1, 3 a 4.

(4) Při určení výše pokuty celní úřad přihlíží zejména k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům porušení povinnosti.

(5) Pokuta uložená podle odstavce 1 je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci. Pokuta je příjmem státního rozpočtu České republiky.

(6) Pokutu lze uložit do 2 let ode dne, kdy bylo porušení povinností podle § 5 odst. 1 až 4 zjištěno, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy k tomuto porušení došlo.

(7) Celní úřad může při zjištění porušení povinností podle § 5 odst. 1 až 4 zajistit věci, kterých se porušení povinností týkalo. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(8) Osoba, které bylo rozhodnutí o zajištění věcí doručeno nebo vyhlášeno, je povinna je vydat celnímu úřadu. Nejsou-li zajištěné věci na výzvu celnímu úřadu vydány, mohou být tomu, kdo je má u sebe, odňaty. Osobě, která věci vydala nebo již byly odňaty, vystaví celní úřad potvrzení o jejich vydání nebo odnětí.

(9) Není-li uložena pokuta ve lhůtě splatnosti dobrovolně zaplácena, celní úřad na její úhradu může použít zajištěné věci.

(10) Nejsou-li zajištěné věci k dalšímu řízení již třeba a nepřichází-li v úvahu jejich použití na úhradu pokuty, vrátí je celní úřad osobě, která je vydala nebo již byly odňaty.

(11) Pokuta, jejíž výše nepřesahuje 5 000 Kč, může být uložena celním úřadem též v blokovém řízení, pokud je porušení povinnosti spolehlivě zjištěno a osoba, která povinnost podle § 5 odst. 1 až 4 porušila, pokutu na místě zaplatí. Proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat.

(12) Na pokutovém bloku, kterým je rozhodnuto o uložení pokuty, se vyznačí komu, kdy a za porušení jaké právní povinnosti byla pokuta uložena. Pokutový blok platí současně jako stvrzenka o zaplacení pokuty na místě v hotovosti.

(13) Nestanoví-li tento zákon jinak, řízení o uložení pokuty za porušení povinnosti podle § 5 odst. 1 až 4 se řídí správním řádem; při vybírání a vymáhání pokut postupuje celní úřad podle zvláštního právního předpisu.²¹⁾

§ 13

Podnět k odnětí oprávnění k podnikatelské a jiné samostatné výdělečné činnosti

(1) Zjistí-li ministerstvo, že právnická nebo fyzická osoba mající příjmy z podnikatelské a jiné samostatné výdělečné činnosti dlouhodobě nebo opakovaně porušovala některou z povinností stanovenou v tomto zákoně nebo uloženou rozhodnutím vydaným podle tohoto zákona, předloží podnět k odnětí oprávnění k podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti orgánu, který je

²¹⁾ Zákon č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

podle zvláštního předpisu oprávněn o jeho odnětí rozhodnout. Tento orgán je povinen do 30 dnů od doručení podnětu ministerstvo vyrozumět o svých opatřeních a o způsobu vyřízení podnětu.

(2) Dlouhodobé nebo opakované porušení povinnosti stanovené tímto zákonem nebo uložené rozhodnutím na jeho základě vydaným je důvodem k odnětí oprávnění k podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti podle zvláštního předpisu.

HLAVA PÁTÁ ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O ADVOKÁTECH A NOTÁŘÍCH JAKO POVINNÝCH OSOBÁCH

§ 14

(1) Ustanovení § 4 a § 8 odst. 1 se nepoužijí u advokáta, pokud jde o informace o klientovi, které získal od klienta nebo jakýmkoliv jiným způsobem během nebo v souvislosti s

- a) poskytováním právních porad nebo následným ověřováním právního postavení klienta,
- b) obhajobou klienta v trestním řízení,
- c) zastupováním klienta v řízení před soudy, anebo
- d) poskytováním jakýchkoliv právních porad týkajících se řízení uvedených pod písmeny b) a c), a to bez ohledu na to, zda tato řízení již byla zahájena či nikoliv anebo ukončena.

(2) Ustanovení § 4 a § 8 odst. 1 se nepoužijí u notáře, pokud jde o informace o klientovi, které získal od klienta nebo jakýmkoliv jiným způsobem během nebo v souvislosti s

- a) poskytováním právních porad nebo následným ověřováním právního postavení klienta²²⁾,
- b) zastupováním klienta v řízení před soudy v rozsahu svého oprávnění stanoveného zvláštním právním předpisem²³⁾, anebo
- c) poskytováním jakýchkoliv právních porad týkajících se řízení uvedených pod písmenem b), a to bez ohledu na to, zda tato řízení již byla zahájena či nikoliv anebo ukončena.

(3) Oznámení podle § 4 učiní advokát České advokátní komory a notář Notářské komory České republiky (dále jen „příslušná komora“). Příslušná komora oznámení advokáta nebo notáře přezkoumá za účelem zjištění, zda není v rozporu s ustanoveními odstavce 1 nebo 2, § 1a odst. 7 písm. j) anebo § 4 odst. 1 a zda má všechny náležitosti stanovené tímto zákonem. Pokud oznámení advokáta nebo notáře náležitosti stanovené tímto zákonem nemá, příslušná komora na to advokáta nebo notáře upozorní. Splňuje-li oznámení advokáta nebo notáře podmínky uvedené ve větě první, příslušná komora postupuje tak, aby je předala ministerstvu bez zbytečného odkladu, nejpozději do sedmi kalendářních dnů od zjištění obchodu; spolu s oznámením příslušná komora je oprávněna předložit ministerstvu své vyjádření.

(4) Ustanovení § 7 o povinnostech povinných osob se u advokátů a notářů nepoužijí; tím nejsou dotčena ustanovení zvláštních právních předpisů upravujících výkon advokacie a činnost notářů o povinnosti mlčenlivosti²⁴⁾.

(5) Ustanovení § 8 odst. 3 se u advokátů a notářů nepoužijí; ustanovení zvláštních právních předpisů o dohledu nad dodržováním tohoto zákona advokáty nebo notáři tím nejsou dotčena²⁵⁾.

²²⁾ § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 358/1992 Sb.

²³⁾ § 3 odst. 1 písm. b) zákona č. 358/1992 Sb.

²⁴⁾ § 21 zákona č. 85/1996 Sb.

§ 56 zákona č. 358/1992 Sb.

²⁵⁾ § 46 odst. 4 zákona č. 85/1996 Sb.

§ 45 zákona č. 358/1992 Sb.

Příslušná komora je však povinna provést na základě písemné žádosti ministerstva kontrolu dodržování povinností, vyplývajících z tohoto zákona určitým advokátem nebo určitým notářem a uvědomit písemně ministerstvo o jejím výsledku v jím stanovené lhůtě.

(6) Advokátem se pro účely tohoto zákona rozumí i evropský advokát²⁶⁾.

ČÁST DRUHÁ ZMĚNA A DOPLNĚNÍ SOUVISEJÍCÍCH ZÁKONŮ

§ 15

Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 156/1994 Sb., zákona č. 83/1995 Sb. a zákona č. 84/1995 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 38 odst. 2 se na konci připojuje věta, která včetně poznámky č. 10) zní: „Porušením povinnosti dodržet bankovní tajemství rovněž není sdělení údajů o klientovi a jeho obchodech při podání trestního oznámení nebo při plnění oznamovací povinnosti podle zvláštního zákona.¹⁰⁾

¹⁰⁾ Zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů.“.

2. V § 38 odst. 3 se tečka na konci nahrazuje čárkou a připojuje se ustanovení písmene e), které zní:

„e) Ministerstva financí za podmínek, které stanoví zvláštní zákon.^{10)c)}

3. § 44a zní:

„§ 44a

Za závazky Konsolidační banky Praha, státního peněžního ústavu, ručí stát.“.

§ 16

Zákon České národní rady č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění zákona č. 89/1993 Sb., zákona č. 331/1993 Sb. a zákona č. 259/1994 Sb., se doplňuje takto:

V § 79 odst. 4 poslední větě se za slova „trestního řízení“ vkládají slova „anebo při plnění povinnosti vůči příslušné organizační složce ministerstva podle zvláštního zákona^{36a)c)}“.

Poznámka č. 36a) zní:

^{36a)} Zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů.“.

§ 17

Zrušen

²⁶⁾ Část třetí zákona č. 85/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 18

Zákon č. 42/1994 Sb., o penzijním připojištění se státním příspěvkem a o změnách některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, se mění a doplňuje takto:

V § 7 odst. 7 poslední větě se spojka „a“ nahrazuje čárkou a za slovo „daní“ se vkládají slova „a při plnění povinnosti vůči příslušné organizační složce ministerstva podle zvláštního zákona^{6a)}“.

Poznámka č. 6a) zní:

^{6a)} Zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů.“.

§ 19

Zrušen

**ČÁST TŘETÍ
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ**

§ 20

Zmocňovací ustanovení

(1) Ministerstvo financí vyhláškou upraví podrobnosti způsobu plnění oznamovací povinnosti povinnými osobami, stanoví název organizační složky, která jménem Ministerstva financí působí podle tohoto zákona, a stanoví vzor průkazu, kterým se prokazují osoby pracující v tomto organizačním útvaru.

(2) Ministerstvo financí vyhláškou upraví vzor tiskopisu podle § 5 odst. 5.

§ 21

Účinnost zákona

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1996.

* * *

Zákon č. 15/1998 Sb., o Komisi pro cenné papíry, a o změně a doplnění dalších zákonů, nabyl účinnosti dnem 1. dubna 1998, s výjimkou § 2, § 21 až 28 a § 30 bodů 1 a 2, které nabyly účinnosti dnem 6. února 1998.

Zákon č. 159/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 15/1998 Sb., a některé další zákony, nabyly účinnosti dnem 1. srpna 2000.

Zákon č. 239/2001 Sb., o České konsolidační agentuře a o změně některých zákonů (zákon o České konsolidační agentuře) nabyl účinnosti dnem 1. září 2001 a pozbývá platnosti dnem 31. prosince 2011.

Zákon č. 440/2003 Sb., o nakládání se surovými diamanty, o podmínkách jejich dovozu, vývozu a tranzitu a o změně některých zákonů, nabyl účinnosti dnem 3. ledna 2004.

Zákon č. 257/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o podnikání na kapitálovém trhu, zákona o kolektivním investování a zákona o dluhopisech, nabyl účinnosti dnem 1. května 2004.

Zákon č. 284/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyl účinnosti dnem 1. září 2004 s výjimkou ustanovení čl. VIII bodů 3, 5 a 8, která nabyla účinnosti dnem 1. ledna 2005.

Zákon č. 344/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 284/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyl účinnosti dnem 14. října 2005.

Zákon č. 444/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, část šedesátá - změna zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, čl. LXI, nabyl účinnosti dnem 11. listopadu 2005.

Zákon č. 56/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, nabyl účinnosti dnem 8. března 2006.

Zákon č. 57/2006 Sb., o změně zákonů v souvislosti se sjednocením dohledu nad finančním trhem, nabyl účinnosti dnem 1. dubna 2006.

Zákon č. 70/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o provádění mezinárodních sankcí, nabyl účinnosti dnem 1. dubna 2006.